

ROLE LITERÁRNÍCH ASISTENTŮ ELLEN G. WHITEOVÉ

Co mohli a směli literární asistenti a pomocníci Ellen Whiteové dělat s jejími materiály a spisy?

Ellen Whiteová nepoužívala ve svých člancích a knihách vždy tu nejlepší gramatiku, měla také problémy i s pravopisem, čárkami ve větách a stylistickou konstrukcí vět a odstavců. Sama přiznávala své nedostatky v této oblasti. V roce 1873 si smutně povzdechla: "Nejsem žádný vzdělanec. Nedokážu ani správně připravit vlastní spisy pro tisk. . . . Nejde mi gramatika" (*Selected Messages*, sv. 3, str. 90). Při přípravě rukopisů k publikaci cítila potřebu pomoci ostatních. W. C. White, její syn, popisuje hranice a pravidla, která jeho matka stanovila pro své pomocníky:

"Matčini pomocníci mají za úkol opravovat gramatické chyby, odstranit nepotřebná opakování a seřazovat odstavce v co nejlepším pořadí do logických celků. . . .

"Matčiny zkušené spolupracovnice, jako jsou sestry Davisová, Burnhamová, Boltonová, Pecková a Hareová, jsou velmi dobře seznámeny s jejím dílem. Je jim dovoleno použít větu, odstavec či jinou delší pasáž z jednoho rukopisu a včlenit jej do jiného na místo, kde se hovoří o stejném tématu, ale méně jasně a srozumitelně. Nikdo z matčiny pomocníků ale nemůže přidat k rukopisu žádnou vlastní myšlenku" (W. C. White píše G. A. Irwinovi, 7. května 1900).

Při přípravě každé kapitoly budoucí knihy konzultovali spolupracovníci průběžně své zásahy do textu s Ellen Whiteovou. Poté, co byla kapitola dokončena, byla jí předložena ke konečnému schválení.

Když bylo Ellen Whiteové 75 let, vysvětlovala svou práci v dopise své sestře Mary takto:

"Nemysli si, sestřičko, že jsem na tebe zapomněla; tak tomu není. Dobře víš, že mám dost práce s přípravou knih. V poslední době pracuji na knize o správné výchově. Psaní této knihy pro mě bylo vyčerpávající, ale už je skoro dokončena. Právě dodělávám poslední kapitolu. Tato kniha nebude obsahovat tolik materiálu jako jiná větší díla, ale její poselství je velmi důležité. Stále cítím, že potřebuji Boží pomoc.

"Jsem pořád ještě tak aktivní jako dřív. Ještě nejsem tolik sešlá věkem. Stále ještě dokážu pracovat, psát a mluvit jako před lety.

"Znovu pročítám vše, co sekretářky přepsaly, abych si byla jistá, že všechno je v naprostém pořádku. Čtu znovu celou knihu dřív, než ji odešleme do tiskárny. Takže je ti asi jasné, že mám stále co na práci" (Dopis 133, 1902).